روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن گویا: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: موسسه مطبوعاتی نشرگستر امروز نوین تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

روزنامه شرق

چهارشنبه ۴ آذر ۱۴۰۵ • ۱۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ • ۲۵ نوامبر ۲۰۲۶ • سال بیست‌وسوم • شماره ۵۵۳۶ • ۸ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۱ • اذان مغرب ۱۷:۱۲ • اذان صبح فردا ۵:۲۲ • طلوع آفتاب ۶:۵۱

ساماندهی وانت‌های میوه‌فروش در سطح شهر سنندج، با هدف نظم‌بخشی به فعالیت دست‌فروشان، کاهش سد معبر و تسهیل تردد شهروندان، در دستور کار قرار گرفته است؛ طرحی که قرار است میان معیشت میوه‌فروشان و حقوق شهروندی تعادل برقرار کند. عکس: محمد عرفان کرمی، ایسنا

instagram:sharghdaily1 twitter:sharghdaily youtube:sharghdaily Telegram:SharghDaily aparat:tasvirshargh www.sharghdaily.com

فردا از امروز

هیچ آینده‌ای به‌تنهایی اتفاق نمی‌افتد

امیراحمدشیشه‌گر

تغییرات بزرگ معمولا محصول یک عامل نیستند؛ از برخورد فناوری، اقتصاد، سیاست، فرهنگ و رفتار انسان با یکدیگر شکل می‌گیرند. وقتی می‌خواهیم آینده یک مسئله را بفهمیم، وسوسه بزرگی وجود دارد: پیداکردن «عامل اصلی». مثلا بگوییم هوش مصنوعی آینده اشتغال را تعیین می‌کند، تغییر اقلیم آینده مهاجرت را می‌سازد یا جمعیت آینده اقتصاد را رقم می‌زند. هرکدام از این عوامل مهم‌اند، اما به‌تنهایی توضیح کافی نمی‌دهند. سیستم‌ها از اجزایی تشکیل شده‌اند که بر یکدیگر اثر می‌گذارند. دُنلا میدوز در کتاب «تفکر سیستمی» نشان می‌دهد رفتار یک سیستم فقط حاصل مجموع اجزای آن نیست؛ ساختار ارتباط‌ها، بازخوردها و تأخیرها نیز تعیین‌کننده هستند. همین موضوع برای فکرکردن به آینده اهمیت زیادی دارد. آینده اشتغال را در نظر بگیرید. فناوری می‌تواند بعضی وظایف را خودکار کند، اما نتیجه نهایی به هزینه سرمایه، قوانین کار، نظام آموزشی، سرعت پذیرش شرکت‌ها، اعتماد عمومی، جمعیت و حتی فرهنگ سازمانی وابسته است. دو کشور ممکن است به فناوری مشابهی دسترسی داشته باشند، اما به دلیل تفاوت نهادی، آینده‌های کاری کاملا متفاوتی را تجربه کنند. تفکر خطی معمولا می‌گوید «الف باعث ب می‌شود». نگاه سیستمی می‌پرسد «ب چگونه دوباره بر الف اثر می‌گذارد؟». اگر دورکاری افزایش یابد، تقاضا برای حمل‌ونقل شهری ممکن است کاهش پیدا کند؛ این کاهش می‌تواند بر درآمد حمل‌ونقل عمومی اثر بگذارد؛ کاهش درآمد ممکن است کیفیت خدمات را پایین بیاورد و همین امر رفتار سفر را دوباره تغییر دهد. این زنجیره، یک «حلقه بازخورد» است. تأخیرها نیز مهم هستند. اثر یک سیاست آموزشی ممکن است سال‌ها بعد در بازار کار دیده شود. ساخت نیروگاه، اصلاح شبکه آب یا تغییر الگوی شهرسازی نیز نتایجی فوری ندارند. اگر فقط پیامدهای کوتاه‌مدت را ببینیم، ممکن است سیاستی را زود موفق یا شکست‌خورده اعلام کنیم. نگاه سیستمی کمک می‌کند میان «رویداد» و «ساختار» فرق بگذاریم. افزایش ناگهانی قیمت، مهاجرت یا بیکاری یک رویداد قابل مشاهده است، اما پشت آن ممکن است زنجیره‌ای از سیاست‌ها، انگیزه‌ها و بازخوردها قرار داشته باشد. تمرکز صرف بر رویداد، تصمیم‌گیرنده را به درمان نشانه‌ها سوق می‌دهد؛ در حالی که تغییر پایدار معمولا نیازمند شناخت ساختار مولد آن نشانه است. در آینده‌پژوهی، ابزارهایی مانند نقشه سیستم، چرخ آینده، تحلیل لایه‌ای و سناریو کمک می‌کنند ارتباط میان نیروهای مختلف دیده شود. سهیل عنایت‌الله نیز در چارچوب «شش ستون» بر نقشه‌برداری، عمیق‌شدن در ساختارها و ساخت آینده‌های بدیل تأکید می‌کند. نگاه سیستمی یک هشدار نیز دارد: هرچه اجزا بیشتر شوند، خطر ساختن مدل‌های پیچیده اما بی‌فایده وجود دارد. هدف این نیست که همه چیز را به همه چیز وصل کنیم؛ باید روابطی را پیدا کنیم که واقعا برای پرسش ما مهم‌اند و توضیح دهیم چرا. این شیوه نگاه، نوع تصمیم را تغییر می‌دهد. به‌جای جست‌وجوی یک علت و یک راه‌حل، می‌پرسیم کدام نقطه در سیستم می‌تواند بیشترین اثر را ایجاد کند، چه پیامد ناخواسته‌ای ممکن است ظاهر شود و کدام بازخورد می‌تواند نتیجه را تقویت یا خنثی کند؟ آینده‌ها در خلأ ساخته نمی‌شوند؛ هر تغییر مهم درون شبکه‌ای از روابط رخ می‌دهد. دیدن این شبکه، یکی از تفاوت‌های اصلی میان واکنش به رویدادها و فهم مسیر تغییر است.

@shishehgar

جنایت و مکافات؛ آیا مجازات‌ها اثری هم دارند؟

ابراهیم ایوبی

وکیل دادگستری

در دوره کارشناسی حقوق، دانشجویان چند واحد به‌عنوان حقوق کیفری می‌گذرانند: درس «حقوق کیفری عمومی» که به بررسی ارکان جرم، شخصیت و حدود مسئولیت مجرم و انواع و چگونگی اجرای مجازات‌ها می‌پردازد؛ «حقوق کیفری اختصاصی» به تجزیه‌وتحلیل چند جرم مهم در حوزه جرائم علیه اشخاص، اموال و امنیت عمومی پرداخته می‌شود و در نهایت دانش «آیین دادرسی کیفری» اجرای حکم را از آغاز تا انجام بررسی می‌کند. البته در واحدهای «جرم‌شناسی» و «کیفرشناسی» تا حدی به فلسفه مجازات‌ها هم پرداخته می‌شود، اما غیرعمیق و سطحی. اخبار مهم این روزها درباره فرزندکشی و بازدارنده‌نبودن مجازات آن، اجرای حکم شلاق یک خواننده زن و هر هفته به‌نوعی طرح موضوع حمله به وکلای دادگستری و لزوم حمایت قانونی بیشتر از این قشر است. اما آیا از کیفر مجرم و اجرای مجازات دستاوردی هم حاصل می‌شود؟

برای توجیه مجازات، فیلسوفان حقوق دیدگاه‌های مختلفی بیان کرده‌اند: اجرای عدالت، بازدارندگی، نفع اجتماعی، اصلاح مجرم و... اما امروزه اگر افکار عمومی سنجیده شود، مهم‌ترین دلیل همین فایده اجتماعی خواهد بود که اساسا چرا بزهکار کیفر می‌شود؟ با این متر و معیار باید قوانین و مقررات کیفری از منظر کارآمدی ارزیابی شود. صرف‌نظر از فلسفه مجازات و میزان آن، آنچه در کشور ما مورد توجه قرار نمی‌گیرد، حتمی و لازم‌الاجرابودن کیفرهاست. از سال ۱۷۶۴ که سزار بکاریا، حقوق‌دان ایتالیایی با نگارش کتاب «جرائم و مجازات‌ها» لازم‌الاجرابودن مجازات را مقدم بر شدت و میزان آن دانست، این موضوع همچنان محل بحث است. کافی است به نهادهای ارفاقی و تخفیف‌های «قانون مجازات اسلامی» پس از بازنگری سال ۱۳۹۲ نگاه کنیم؛ از تخفیف و تعلیق اجرای مجازات گرفته تا تعویق صدور حکم، آزادی مشروط، پابند الکترونیکی، عفو عام و خاص، تسلیم به رأی، بایگانی‌کردن پرونده و ده‌ها روش برای گریز از اجرای حکم قطعی دادگاه کیفری که در عمل مجازات را بی‌اثر کرده است.

در بحران‌های اقتصادی که دامن کشور ما را سال‌ها گرفته و نماد آن افزایش نرخ تورم و کاهش روزانه ارزش پول ملی است، در این اوضاع و احوال جرائم اقتصادی رشد روزافزون پیدا می‌کند که بیشترین فراوانی مربوط به جرم «کلاهبرداری» است. مهم‌ترین فرق کلاهبرداری و سرقت، در روش انجام نرم آن است که بزهکار با دسیسه‌چینی مال دیگری را می‌برد و در اکثر اوقات معتمدین فرد همچون همکار، همکلاس، همسایه، همسر و... (با پیشوند «هم» که معنای اطمینان و همراهی) می‌دهد، قربانی می‌شوند و سرمایه اجتماعی و اعتماد به باد می‌رود. در ماده یکم «قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری» (۱۳۶۴) برای کلاهبردار مجازات یک تا هفت سال حبس پیش‌بینی شده است. اما در سال ۱۳۹۹ و با تصویب «قانون کاهش مجازات حبس تعزیری» این‌گونه مقرر شد: «چنانچه دادگاه در حکم صادره مجازات حبس را بیش از حداقل مجازات مقرر در قانون تعیین کند، باید مبتنی بر بندهای مقرر در این ماده و یا سایر جهات قانونی، علت صدور حکم به بیش از حداقل مجازات مقرر قانونی را ذکر کند. عدم رعایت مفاد این تبصره موجب مجازات انتظامی درجه چهار می‌باشد». در نتیجه مجازات کلاهبرداری یک سال حبس است که با گذراندن یک‌سوم آن (چهار ماه) امکان آزادی مشروط وجود دارد. برای رد مال هم امکان ارائه دادخواست اعسار (تقسیط) پیش‌بینی شده و فرد با پرداخت بخشی از مال و گذراندن چهار ماه زندان، رها می‌شود و همچنان سر مال‌باخته بی‌کلاه می‌ماند. نکته مهم دیگر اصل «قانونی‌بودن جرم و مجازات» است. در حالی که اصل سی‌وششم قانون اساسی بیان می‌دارد «حکم به مجازات و اجرای آن باید تنها از طریق دادگاه صالح و به موجب قانون باشد»، به این معنا که مرجع منحصر برای جرم تلقی‌کردن فعل یا ترک فعل فقط مجلس شورای اسلامی است، در ماده ۲۸ «قانون مجازات اسلامی» می‌خوانیم: «کلیه مبالغ مذکور در این قانون و سایر قوانین از تاریخ تصویب آنها در مورد تمام جرائم و تخلفات از جمله مجازات نقدی، به تناسب نرخ تورم اعلام‌شده از سوی بانک مرکزی، هر سه سال یک بار به پیشنهاد وزیر دادگستری و تصویب هیئت وزیران تعدیل و در مورد احکامی که بعد از آن صادر می شود، لازم‌الاجرا می‌شود»؛ این یعنی تفویض قانون گذاری از «قوه مقننه» به «قوه مجریه» که آشکارا خلاف فراز آغازین اصل هشتادوپنجم قانون اساسی است که می‌گوید: «سمت نمایندگی قائم به شخص است و قابل واگذاری به دیگری نیست...».

با افسوس، هر چندوقت یک بار موضوع قتل همسر یا دختر در رسانه‌ها مطرح می‌شود و پس از فروکش‌کردن هیجانات، موضوع فراموش می‌شود تا فرد دیگری به قتل برسد. این بار مجلس شورای اسلامی طرح تشدید مجازات قتل توسط پدر را در دستور کار قرار داده که بنا شده پدر فرزندکش به ۲۵ سال حبس (حداکثر حبس در نظام حقوقی ما) محکوم شود. اگرچه این اصلاح به تناسب جرم و مجازات کمک می‌کند، اما واقعیت این است که فرد قاتل در موقعیت عصبانیت چنان دچار بحران روحی می‌شود که اساسا به تبعات آن فکر نمی‌کند. نتیجه اینکه وضعیت نظام حقوق و دادرسی کیفری ما از همه زوایا همچون شیوه جرم‌انگاری، نوع کیفرها (مثل شلاق برای خواننده زن)، عدم تناسب جرم و مجازات (کنش و واکنش) چگونگی اجرا و در نهایت کارآمدی نیازمند بازنگری جدی و بازاندیشی از سوی همه صاحب‌نظران (و نه‌فقط حقوق‌دانان) است.

بیانیه

اعتراض خانه موسیقی به حکم شلاق ۵ هنرمند

خانه موسیقی ایران با ابراز تأسف و نگرانی عمیق از اجرای حکم پرستو احمدی، خواننده و چهار عضو گروه موسیقی همراه او، اعتراض صریح خود را نسبت به این اقدام اعلام می‌دارد و خواستار بررسی فوری، شفاف و همه‌جانبه ابعاد حقوقی و قضائی این حکم است. به گزارش پایگاه خبری خانه موسیقی ایران، خانه موسیقی ایران پیش‌تر نیز با ابراز نگرانی از صدور چنین احکامی برای اهالی فرهنگ و هنر، طی مکاتبه‌ای رسمی با رئیس مرکز رسانه قوه قضائیه، خواستار شفاف‌سازی در این زمینه شده بود. در پاسخ به این مکاتبه اعلام شده بود که حکم صادرشده قطعیت نیافته و در صورت قطعی‌شدن، اطلاع‌رسانی رسمی صورت خواهد گرفت. از این‌رو، اجرای حکم در شرایطی که پیش‌تر چنین پاسخی به این نهاد صنفی ارائه شده بود، ضرورت روشن‌شدن ابعاد حقوقی و روند طی‌شده در این پرونده را دوچندان می‌کند. این نهاد صنفی همواره بر حق فعالیت حرفه‌ای زنان در عرصه موسیقی، از جمله حق خوانندگی و حضور در عرصه عمومی هنر، تأکید داشته و بر این باور است که زنان هنرمند نیز باید از حقوق برابر برای عرضه استعدادها، توانایی‌ها و مشارکت در حیات فرهنگی و هنری جامعه برخوردار باشند. در شرایطی که کشور بیش از هر زمان به همدلی، آرامش و نمایش پیشینه تمدنی و فرهنگی خود در عرصه جهانی نیازمند است، چنین برخوردهایی نه‌تنها با شأن هنرمندان و ضرورت حمایت از فعالیت‌های فرهنگی سازگار نیست، بلکه می‌تواند به اعتبار فرهنگی ایران در عرصه بین‌المللی آسیب برساند. همچنین این نگرانی جدی وجود دارد که پیامد چنین تصمیماتی، خواسته یا ناخواسته، در جهت اهداف جریان‌ها و عواملی قرار گیرد که نتیجه عملکردشان تضعیف اعتبار و منافع ملی کشور است. از این‌رو، بررسی دقیق موضوع، شفاف‌سازی درباره مبانی و مستندات حقوقی تصمیم اتخاذشده و روشن‌شدن مسئولیت مراجع ذی‌ربط، ضرورتی انکارناپذیر است. خانه موسیقی ایران ضمن اعلام اعتراض صریح خود به این اقدام، خواستار پاسخ‌گویی شفاف مراجع مسئول، رسیدگی مجدد و منصفانه به ابعاد این پرونده و اتخاذ تصمیم قضائی در جهت برائت هنرمندان مورد اتهام و مختومه‌شدن پرونده است. همچنین انتظار می‌رود با اتخاذ تدابیر قانونی و مؤثر، از تکرار موارد مشابه جلوگیری شود و حقوق حرفه‌ای هنرمندان و امکان فعالیت آزادانه و قانونی آنان در عرصه فرهنگ و هنر مورد صیانت قرار گیرد. در اوایل تیرماه و پس از اعتراض خانه موسیقی به این حکم شلاق، از سوی قوه قضائیه تماسی گرفته و تأکید می‌شود این حکم هنوز قطعی نشده است. خانه موسیقی آن زمان و بلافاصله پس از انتشار اخبار غیررسمی در رسانه‌های خارجی و فضای مجازی درباره صدور حکم بدوی برای پرستو احمدی و هشت نفر از دست‌اندرکاران و نوازندگان کنسرت «کاروانسرا»، نامه‌ای خطاب به محمد یارم‌پور، مدیر مرکز رسانه قوه قضائیه می‌نویسد و خواستار رفع ابهام می‌شود. در این نامه با اشاره به انتشار گسترده خبر صدور حکم بدوی شامل ۷۴ ضربه شلاق تعزیری، دو سال ممنوع‌الخروجی و دو سال ممنوعیت از فعالیت هنری برای افراد یادشده، از مرکز رسانه قوه قضائیه درخواست شده بود که درخصوص تأیید یا عدم تأیید اخبار منتشرشده اطلاع‌رسانی رسمی انجام دهد. در پی این مکاتبه، مرکز رسانه قوه قضائیه در تماس با خانه موسیقی ایران اعلام کرد که حکم صادرشده قطعی نیست و در صورت قطعی‌شدن، اطلاع‌رسانی رسمی از سوی قوه قضائیه انجام خواهد شد. خانه موسیقی ایران با انتشار خبری در رسانه‌ها در ششم تیرماه با تأکید بر ضرورت اطلاع‌رسانی شفاف و مستند، ابراز امیدواری می‌کند انتشار اطلاعات رسمی از سوی مراجع ذی‌صلاح، زمینه جلوگیری از گسترش اخبار غیررسمی و رفع ابهامات موجود را فراهم ساخته و موجبات تشویش اذهان جامعه هنری نشود. اما در دوم آذرماه آن‌طور که وکیل پرستو احمدی اعلام می‌کند، این حکم برای این خواننده موسیقی و چهار نفر دیگر اجرا می‌شود.

درخواست

واکنش نویسندگان کودک به قتل سوگند صیادی

انجمن نویسندگان کودک و نوجوان در پی قتل «سوگند صیادی» در بیانیه‌ای عنوان کرده است وقوع چنین رویدادهای تلخی مداخله ریاست‌جمهوری را به‌عنوان عالی‌ترین مسئول اجرائی کشور برای حمایت از کودکان و نوجوانان کشور می‌طلبد. به گزارش ایسنا، این انجمن که اعضای آن همه از نویسندگان کودک و نوجوان هستند، در بیانیه‌ای نوشته است: «این نخستین زنگ خطری نیست که در گوش سنگین ما بزرگسالان نواخته می‌شود، اما امیدواریم مرگ غم‌انگیز این نوجوان عزیز، فراتر از برانگیختن حس اندوه و خشم کوتاه‌مدت، درون ما را به لرزه درآورد تا گام‌هایی مؤثر در حمایت از کودکی کودکان و حفظ جان فرزندان میهن عزیزمان برداریم و به اندازه توان، خانه و مدرسه و جامعه را برای همه آنها امن و شاد سازیم». این نهاد فرهنگی با انتقاد از «واکنش نشان‌ندادن وزیر آموزش‌وپرورش به این موضوع» و اینکه «سخنگوی این وزارتخانه به وعده برخورد قانونی با مسئولان مدرسه در صورت اثبات قصورشان بسنده کرده»، آورده است: «گویی سال‌هاست مسئولان اصلی آموزش‌وپرورش ما، نه با برنامه‌ریزی برای پیشگیری از وقوع فاجعه آشنایند، نه از ضرورت آموزش مهارت حل مسائل دانش‌آموزان به مدیران و کادر آموزشی چیزی می‌دانند و مهم‌ترین مهارتشان انکار واقعیت است. با چنین شیوه و رویکردی، عجیب نیست اگر برخی مدارس نه پناهگاه امن کودکان، که مرکز بدبینی و خبرچینی، علیه دانش‌آموزان می‌شوند». در ادامه این بیانیه آمده است: «در فضای قانون‌گذاری ما نیز لایحه‌های قانونی رفع هرگونه تبعیض علیه زنان و تأمین امنیت زنان در برابر خشونت سال‌ها پشت سدهای پیدا و پنهان مانده‌اند و هیچ فاجعه‌ای دل و جان صاحبان صدای بلند در مجلس را چندان نمی‌لرزاند که آن لایحه‌ها را از سدهای مرئی و نامرئی عبور دهند یا قانون حمایت از کودکان را کارآمد و متناسب با نیازهای روز تصویب کنند تا کمتر شاهد این رویدادهای تلخ باشیم». در پایان این بیانیه آمده است: «وقوع چنین رویدادهای تلخ و دردآوری فراتر از ضرورت ورود وزیر و اقدام اساسی و فوری وزارت آموزش‌وپرورش در رسیدگی و گزارش شفاف آنچه روی داده و گزارش برنامه‌های آموزش و توانمندی مدارس و کادر آموزشی برای حمایت از دانش‌آموزان در انواع مشکلات و مخاطرات، مداخله ریاست‌جمهوری را به‌عنوان عالی‌ترین مسئول اجرائی کشور برای حمایت از کودکان و نوجوانان کشور می‌طلبد و بیم آن می‌رود که اگر امروز شنیدن صدای دانش‌آموزان، تقویت روحیه پذیرش، درک و حمایت کودکان و نوجوانان و درک خواسته‌ها و نیازهای آنان در اولویت اداره کشور قرار نگیرد، فردا ممکن است کمتر کسی از میان آنان، صدای شما را بشنود و درک کند».

۳۱
دانش‌آموز

سرانه فضای آموزشی استان تهران از ۵.۲۸ به ۵.۸۷ مترمربع افزایش یافته و تعداد دانش‌آموزان در کلاس‌ها از بیش از ۴۰ نفر به ۳۱ نفر رسیده است. قرار است میانگین ۲۵ تا ۲۶ دانش‌آموز در هر کلاس باشد. سرانه فضای آموزشی تهران پیش از این ۵.۲۸ متر مربع بود و استان تهران در جایگاه بیست‌وهشتم میان ۳۱ استان کشور قرار داشت.

۰.۰۴
نانومتر

یک لیزر با پالس‌هایی به طول موج ۰.۰۴ نانومتر موفق شد رکورد جهانی جدیدی را ثبت کند. این پالس‌ها می‌توانند جزئیات دقیق‌تری را در مواد متراکم آشکار کنند. پژوهشگران موفق به تولید ۸۰۰ پالس در ثانیه شده و آنها را در امتداد یک مسیر پرتو به طول تقریبی حدود یک کیلومتر در تأسیسات لیزر الکترون آزاد هدایت کرده‌اند.

۵۵
درصد

کودکان زیر پنج سال، به‌ویژه زیر دو سال و کودکانی که بیماری زمینه‌ای دارند، بیشتر در معرض ابتلا به موارد شدید و عوارض بیماری آنفلوانزا قرار می‌گیرند. میزان نمونه‌های مثبت آنفلوانزا که پیش‌تر حدود ۲۶٫۳ درصد گزارش شده بود، در نظام مراقبت آزمایشگاهی به حدود ۵۵.۴ درصد افزایش یافته است.

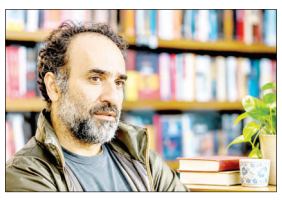
یاد

چند خطی درباره رضا امیرخانی
رواداری در روزگار جزم‌اندیشی

سهام‌الدین بورقانی

آنهایی که حتی فرصت دیداری کوتاه با او را یافته‌اند، خیلی زود متوجه وجه متمایز شخصیت او شده‌اند. اهل شنیدن بود؛ دقیق، عمیق و فروتن. و مگر چند نفر را در میان بزرگان سراغ داریم که پیش از آنکه در مقام اظهار فضل و پنددادن برآیند، «درست» بشنوند؟ برای من این برجسته‌ترین ویژگی رضا امیرخانی بود. گمان می‌کنم بسیاری از خصایل دیگرش نیز بر همین خصلت استوار شده بود. امیرخانی فقط قصه‌گو نبود؛ جهانی آفریده بود که درهای آن به روی به همه باز و درِ عوالم دیگر را هم به روی خود گشوده بود. اهل توقف و تعصب نبود، چنان‌که اگر آثار و صحبت‌هایش را از نزدیک دنبال می‌کردی، روند تحول و پختگی را به‌وضوح در او می‌یافتی. اهل انصاف بود؛ نه‌فقط در نوشته‌هایش، بلکه در مناسبات انسانی‌اش نیز این ویژگی آشکار بود. از خلاقیت‌ها و توانمندی‌های ادبی‌اش بسیار گفته‌اند و خواهند گفت، اما تصور می‌کنم آنچه او را به شخصیتی کم‌نظیر تبدیل می‌کرد، بیش از آنکه در قلمش خلاصه شود، در منش و سلوکش ریشه داشت؛ وسعت مشرب، رواداری، صبوری، شجاعت، بی‌تکلفی، نقدپذیری، صراحت، مدارا و بزرگ‌منشی. می‌شد با او اختلاف موضع و اندیشه داشت و در عین حال از رفاقت، همراهی و حمایتش هم برخوردار بود. صاحب نظر و صاحب موضع بود؛ نه در بیان دیدگاه‌های فرهنگی و سیاسی خود لکنت داشت و نه ضرورتی می‌دید برای خوشایند دیگران، آنچه را باور دارد پنهان کند. گفت‌وگو را با همه وجود به رسمیت می‌شناخت و می‌کوشید نقدهای صریح را هم با انصاف و به دور از تخریب و جدل طرح کند.

شاید راز ماندگاری آدم‌ها فقط در آنچه می‌نویسند و می‌آفرینند نباشد؛ گاهی در مواجهه‌ای است که با دیگران دارند و در خاطره‌ای که از خود به جای می‌گذارند. رضا امیرخانی از این حیث سرمایه‌ای بود. آدم‌هایی از جنس او و با چنین ظرفیتی کم‌شمارند؛ او از همین آدم‌های کمیاب بود و به قول بیدل:

ریشه‌واری عافیت در مزرع امکان نبود/ هر که در دل‌ها مدارا کاشت جمعیت درود

اتفاق‌خوانی

بیش از ۳۰۰ نفر به خاطر الکل آسیب دیدند

تعداد آسیب‌دیدگان مصرف‌کننده الکل هر لحظه بیشتر می‌شود و این بار صداوسیما آماری منتشر کرد که حیرت‌انگیز بود.

معاون درمان وزارت بهداشت از شناسایی ۳۵۶ مورد مسمومیت الکلی در کشور از ۱۰ آبان تا ساعت ۹:۳۰ صبح سوم آذر خبر داد. طبق آخرین آمار اعلام‌شده، ۲۰ نفر جان باخته‌اند، ۱۸۷ نفر بستری شده‌اند، ۱۴۲ نفر ترخیص شده‌اند و ۸۰ نفر تحت دیالیز قرار گرفته‌اند یا در حال دریافت خدمات دیالیز هستند. ۱۶ نفر نیز دچار تاری دید شده‌اند و ۳۳ نفر در بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) بستری هستند. بر اساس اعلام وزارت بهداشت، در نیشابور ۲۱۱ مورد، در شیراز ۶۶ مورد، در هرمزگان ۳۷ مورد، در البرز ۱۹ مورد، در خوی هشت مورد، در مشهد هفت مورد، در زنجان و خلخال هرکدام سه مورد و در زابل دو مورد مصدوم گزارش شده است.

میانگین سنی مسمومان حدود ۳۰ سال بوده و کم‌سن‌ترین فرد گزارش‌شده فقط ۱۲ سال داشته است. همچنین تعدادی از افراد مسموم‌شده زیر ۱۸ سال هستند. وزارت بهداشت پیشنهاد کرده افراد مراجعه به بیمارستان را به تأخیر نیندازند.